

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Ifølge forslaget bortfalder den deling af en skatteydere kommunale indkomstskat, der hidtil har skullet etableres på grund af midlertidigt ophold – typisk sommerhusophold – i en anden kommune end den pågældende skattekommune, således at der herefter alene skal ske en fordeling af skatten i forbindelse med egentlige flytninger mellem kommunerne.

Endvidere foreslås det, at den kommunale udskrivningsprocent for begrænset skattepligtige personer forhøjes fra 15 til 20.

Ophævelsen af skattedelingen som følge af midlertidigt ophold vil medføre en ikke uvæsentlig forenkling af den kommunale skatteadministration, uden at det dog er muligt at foretage en nærmere opgørelse af den direkte besparelse, der desuden vil kunne variere meget efter de enkelte kommuners art og størrelse.

Forhøjelsen af udskrivningsprocenten for begrænset skattepligtige personer vil bevirke en stigning af provenuet af denne skat fra ca. 8 mill. kr. til 10–11 mill. kr., og lovændringen vil ikke medføre forøget administration.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af lov om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte

bestemmelser

Til § 1

Ad nr. 1

Ifølge § 2 i loven om kommunal indkomstskat svarer en skattepligtig person normalt indkomstskat til den kommune – skattekommunen – hvor han har bopæl den 5. september forud for det pågældende kalenderår. Skattekommunen, hvis udskrivningsprocent lægges til grund ved beregningen af den pågældende skatteydere kommunale indkomstskat, må imidlertid i visse tilfælde, jfr. lovens § 3, afgive en del af skatten – eventuelt hele

skatten – til andre kommuner, i hvilke skatteyderen måtte tage ophold i det pågældende kalenderår. Størrelsen af den andel af kommuneskatten, der skal afgives, beregnes efter varigheden af opholdet i den berettigede kommune, dog således at ophold af kortere varighed end 3 måneder normalt ikke kommer i betragtning. Skattedelingen omfatter såvel tilfælde, hvor der sker en egentlig flytning fra den ene kommune til den anden som tilfælde, hvor bopælen bevares under midlertidigt ophold i en anden kommune – typisk i en sommerhuskommune. For så vidt angår flyttetilfældene fordeles kommuneskatten maskinelt af statsskattedirektoratet på grundlag af folkeregistertilmeldingerne, medens fordelingen på grund af midlertidige ophold foretages manuelt af kommunerne.

De midlertidige ophold, der hidtil har begrundet skattefordeling, har for langt den største dels vedkommende været sommerhusophold, og kun for udprægede sommerhuskommuner har den såkaldte landliggerkat været af væsentlig betydning. Regeringen finder imidlertid ikke, at der af hensyn til disse kommuner er tilstrækkelig anledning til at opretholde skattefordelingen på grund af midlertidige ophold, hvorfor denne fordeling foreslås ophævet med virkning for fordeling, der støttes på ophold i tiden efter 1. januar 1979. Herefter vil der alene blive tale om skattefordeling i forbindelse med egentlige flytninger mellem kommunerne, og i disse tilfælde sker fordelingen som nævnt maskinelt.

Man har overvejet, om der burde gives sommerhuskommunerne en godtgørelse for det provenutab, de vil lide ved skattefordelingens bortfald, men har ikke fundet, at der foreligger et berettiget krav på en sådan kompensation, idet man kan henvise til, at sommerhuskommuner på flere måder har fordel af sommerhusområdet, der bl. a. er med til at forøge kommunens grundværdier og dermed provenuet af grundskylden, ligesom landliggerne bidrager til øget omsætning hos kommunens handlende og andre erhvervsdrivende. Hertil kommer, at sommerhuskommunerne ikke for så vidt angår landliggerne har udgifter til skoler og